

Efter I. behandlingen henvistes lovforslaget sammen med pensionslovforslaget til folketingets lønningsudvalg, som, da de øvrige tjenestemandsløvsforslag i mellemtiden havde været til I. behandling i folketinget, kunne afgive betænkning over samtlige lovforslag vedrørende tjenestemandreformen på én gang. Udvalget modtog talrige henvendelser fra såvel tjenestemand- som andre organisationer — dog ikke hovedorganisationerne — og grupper af tjenestemænd.

I udvalgets betænkning stillede lønnings- og pensionsministeren en lang række ændringsforslag, hvoraf hovedparten dog vedrørte det forhold, som er omtalt foran, at folkeskolens og folkekirkens tjenestemænd ønskedes inddraget under den nye tjenestemandsløvgivning. De øvrige ændringsforslag var hovedsagelig af teknisk og redaktionel art. Samtlige ændringsforslag var tiltrådt af hele udvalget.

Blandt de væsentlige synspunkter udvalget fremhævede i sin betænkning, og som ikke allerede er omtalt ved gennemgangen foran af lovens indhold, anføres følgende:

„Udvalget kan tilslutte sig tjenestemandskommissionens henstilling om, at der samtidig med en reform i staten optages forhandling med de kommunale myndigheder med henblik på at få gennemført ensartede principper for aflønningen af statslige og kommunale tjenestemænd, og således at lønningerne for sammenlignelige og sideordnede stillinger under i øvrigt lige vilkår i videst muligt omfang bliver af samme størrelse. Der er i forbindelse hermed specielt peget på betydningen af, at disse synspunkter følges inden for alle områder, hvor staten har medindflydelse på lønfastsættelsen, herunder sådanne områder, hvor der af staten ydes tilskud til personalets aflønning.

Herudover henstiller udvalget, at den ved lovforslagernes fremsættelse forudsatte sanering af honorar- og sportelordninger m. v. og den hermed forbundne afvikling af tjenestemændenes biindtægter får tilsvarende virkninger for personale i kommunerne og de koncessionerede selskaber.

Udvalget finder intet at bemærke til den praksis, der i mange år har været fulgt, og hvorefter staten, når nye arbejdsområder tages op, aflønner det fornødne personale i henhold til kontrakter eller regulativ, indtil arbejdsgangen har fundet sin endelige form. Udvalget er imidlertid opmærksom på, at der på forskellige områder — formentlig fordi de ansættelsesvilkår, der kunne komme på tale, ikke ville give de fornødne rekrutteringsmuligheder og smidighed i ansættelserne — ikke er sket en efterfølgende afvejning af, hvilken ansættelsesform der, alle hensyn taget i betragtning, må anses for mest egnet.

Eftersom de ansættelsesvilkår, der fremgår af forslaget, skulle kunne sikre de fornødne muligheder sammenlignet med andre ansæt-